

Aan: IMG
Van: GBB
Betreft: **Jaarverslag 2021**
Datum: 27 maart 2022

Inleiding

Dank voor het uitgebreide jaarverslag over 2021. Het jaarverslag riep, bij lezing, bij ons nog een aantal vragen op. Ook zijn er een aantal onderwerpen waarover we graag wat uitgebreider het gesprek willen aangaan.

Citaten staan hierna in blauw aangegeven, de bespreekonderwerpen in groen.

We volgen de volgorde in het jaarverslag.

Alle volgende opmerkingen gaan over fysieke schade.

Ruimhartigheid (pagina 5, vierde alinea)

Zowel in het jaarverslag als in het persbericht wordt gewezen op de ruimhartigheid van het IMG vergeleken met die van de NAM. De pers heeft dit veelal klakkeloos overgenomen.

We citeren uit het nieuwsbericht:

[Het IMG verzorgt nu vier jaar de afhandeling van de mijnbouwschade door gaswinning in het Groningenveld en de gasopslag Norg. Er is tot 31 december 2021 meer fysieke schade vergoed \(772 miljoen euro\) dan de NAM in de periode 2012 tot 2018 deed \(404 miljoen euro\). Gemiddeld vergoedt het IMG 8.825 euro per schademelding, de NAM vergoedde 6.220 euro per schademelding.](#)

We plaatsen hier kanttekeningen bij, zowel over de cijfers als over de vergelijking.

a. Over de cijfers

De NAM. Het getal 404 miljoen van de NAM. Blijkens de kwartaalrapportages van de NCG t/m 2018 is het cumulatieve bedrag voor fysieke schade 767,5 miljoen (destijds spoor 2 genoemd; exclusief "het overig instrumentarium", zoals opkoop en waarderegeling).

Dit bedrag is nog zonder de kosten voor de 6.199 "openstaande oude schades". Deze bedroegen uiteindelijk 78,2 miljoen.

In spoor 2 zijn ook proceskosten begrepen, die bedroegen t/m 2016 34% van het totaalbedrag.

De schatting voor schadevergoedingen (exclusief proceskosten) door de NAM wordt dan $499,6$ (66% van $767,5$) + $78,2$ = $577,8$ miljoen. Deze schatting is conservatief, want er zullen over 2017 en 2018 minder proceskosten dan de 34% zijn gemaakt, omdat de NAM zich had teruggetrokken uit de schadeafhandeling per 31 maart 2017.

Bij de aantallen zijn er vergelijkbaar andere gegevens voorhanden dan welke het IMG noemt. Het aantal schademeldingen voor het Groningenveld t/m 31/3/2017 is 80.982. Met als bron het CVW vermeldt de NCG in haar kwartaalrapportage van het vierde kwartaal 2017 als aantal 79.061. De NAM houdt het op haar website t/m 2017 op 85.479, maar in de cijfers van de NAM tellen ook andere velden mee.

Zo er al vergeleken moet worden (daarover dadelijk meer) komen wij over de duim tot de volgende vergelijking:

NAM: 578 miljoen bij 81.000 schademeldingen, is gemiddeld 7.100 euro per schademelding.

IMG: 772 miljoen bij 140.000 schademeldingen, is gemiddeld 5.500 euro per schademelding.

Hoe is het door IMG geclaimde gemiddelde van 8.825 berekend? Ook als we de 140.000 corrigeren voor nog openstaande schademeldingen komen we lang niet op 8.825.

b. Over de betekenis van de cijfers

Uiteraard plaatst het IMG zelf ook de nodige nuancerende uitspraken in haar publicaties, maar toch. Een gemeente met meer uitgaven voor bijzondere bijstand dan haar buurgemeente, zal zich toch ook niet laten voorstaan op haar "ruimhartigheid"?

De vergelijking gaat om veel te veel redenen mank, veel variabelen zijn ongelijk door de tijd, we noemen er maar enkele

- bekendheid met mogelijke schade door de gaswinning
- bekendheid met mogelijkheid schadevergoeding
- bereidheid tot aanvraag schadevergoeding
- seismiciteit verschillend over de tijd
- schadeontwikkeling per pand verschillend door de tijd
- twee verschillende periodes waarin NAM en IMG opereren, geen overlap
- meerdere verschillende beoordelingssystemen over de tijd door NAM en IMG gehanteerd
- prijsontwikkeling herstelkosten

We vinden deze vergelijking dus een ongezonde vorm van "borstklopperij". We herkennen dit ook van de NCG, die zichzelf publiekelijk een "voldoende" over 2021 gaf. Het komt ons voor dat de overheid zich ten dienste van haar burgers moet inzetten; niet ten dienste van haar imago.

Zienschijzen

Helaas kunnen we hierover geen paginanummer aangeven. Het fenomeen zienschijzen wordt in het jaarverslag namelijk doodgezwegen. Dat is best wel opmerkelijk omdat steeds meer Groningers er mee te maken krijgen. Er worden er jaarlijks vele duizenden ingediend, en het aantal neemt sinds de zomer van 2021 nog fors toe. Stut-en-Steun komt om in het werk door de toename van de zienschijzen.

We zouden graag een analyse zien opgenomen: hoeveel worden er ingediend, hoeveel geheel of gedeeltelijk gehonoreerd. Wat zijn de redenen, wat zijn de lessen die IMG eruit trekt? Hoe vaak leidt een zienschijze tot een bezwaarprocedure?

En hoe heeft zich dat door de tijd ontwikkeld?

Graag serieuze aandacht.

Afwijzingen (pagina 33)

We zien een toename bij de afwijzingen.

In 2019 ging het om 5% van de besluiten, in 2020 om 8,2%, in 2021 om 12,4%.

Er wordt wel uitgebreid ingegaan op de mogelijke gronden van afwijzingen, maar we missen een analyse van de stijging van het aantal.

Bezwaar (pagina 39)

De beginzin van de tweede alinea bevreedt ons.

Het IMG nam in 2021 in totaal 37.041 besluiten voor de regeling fysieke schade,....

In de hoofdstukken ervoor gaat het om 39.165 besluiten (35.133 toekenningen en 4.832 afwijzingen).

Wat is correct?

Ook het vervolg van de zin is overigens mysterieus:

....waarmee 34.406 aanvragen werden afgehandeld (Per besluit kunnen er meerdere aanvragen tegelijk worden afgehandeld voor een adres).

Maar het vermelde aantal aanvragen is juist lager dan het vermelde aantal besluiten!

We zien ook een toename bij de bezwaren.

In 2019 ging het om 2,8% van de besluiten, in 2020 om 5,3%, in 2021 om 5,7%.

We missen hier iedere analyse.

Wat ons opvalt is dat in 2020 van de afgehandelde bezwaren (719) er 34% ongegrond werden verklaard (242). In 2021 is dit percentage opgelopen naar liefst 46% (735 van de 1583).

Hoe is dit mogelijk? Graag een analyse.

We zouden ook graag het onderscheid willen zien tussen de door IMG administratief afgehandelde bezwaren en de bezwaren die voor advies worden voorgelegd aan de bezwaaradviescommissie. Maakt de onafhankelijke bezwaaradviescommissie een eigen jaarverslag?

Verder komt de tabel ons onjuist voor. Als er 2274 bezwaren ontvangen zijn, en er zijn 1583 afgehandeld, dan zouden er aan het eind van het jaar toch 691 open moeten staan? Er wordt echter als openstaande zaken 2023 vermeld.

Maar wacht, eureka! Er zijn natuurlijk ook openstaande zaken uit 2020. Deze worden hier echter niet genoemd. Volgens het jaarverslag 2020 zijn het er 1071. Daarmee gerekend zouden er ultimo 2021 aan totaal openstaande zaken $1071 + 691 = 1762$ moeten zijn. Ook geen 2023.

Graag een toelichting. Wat zijn de juiste cijfers?

Verder zou de tabel aan overzichtelijkheid winnen als de rijen Ongegrond/Ingetrokken etc als subrijen van Afgehandelde bezwaren gepresenteerd werden. De huidige presentatie is verwarrend.

Graag een aanpassing

Beroep (pagina 39)

Volgens het jaarverslag 2020 stonden er aan het eind van het jaar 2020 75 zaken open. Volgens het jaarverslag 2021 zijn er daarvan 33 'dit jaar' afgehandeld, en staan er nu nog 7 beroepszaken uit 2020 open.

Deze getallen sluiten niet aan.

Opvallend is dat in het jaarverslag 2021 geen enkel woord gewijd wordt aan in 2021 gestarte beroepszaken. Hoeveel zijn er gestart, hoeveel afgehandeld? Wat zijn de ervaringen met de Rechtbank?

Graag een toelichting

Enquêtes (pagina 41)

Dit onderwerp wordt uitgebreid toegelicht in het jaarverslag. De uitkomsten van de enquêtes leiden tot positieve cijfers, waardering voor het IMG. Deze uitgebreidheid staat in schril contrast met het nagenoeg ontbreken van toelichtingen bij zienswijze, afwijzing, bezwaar en beroep. Is dit bewust beleid van het IMG?

Graag een toelichting